

สรุป ถวิลรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนด้วยการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ชั้น กำลังเรียน ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๐ โรงเรียนบ้านนาหมก อ่าเภอเวียงแหง จังหวัด เชียงใหม่ จำนวน ๒๐ คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา ส่วนหัวนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เรื่อง การปฐมพยาบาล แผนการสอน และบทเรียน จำนวน ๕ แผน และแบบแสดงความคิดเห็น การทดลองครั้งนี้กระทำกับโดยผู้วิจัยซึ่งรายละเอียดวิธีการ ขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยกลุ่มย่อยและวิธีการดำเนินงานในบทเรียน ทุกขั้นตอนให้นักเรียนทราบก่อนการทดลองใช้แผน หลังจากนั้นทำการทดสอบก่อนเรียนแล้ว จึงดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน ตั้งแต่แผนการสอนที่ ๑-๕ ตามลำดับตามตารางสอน ที่กำหนดไว้ในขั้นเรียน ใช้เวลารวม ๕ สัปดาห์ เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการสอนให้ นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อวุฒิแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานของแต่ละบทเรียน ผู้วิจัย ควบคุมแผนการสอนแล้วจึงทดลองหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบ ก่อนเรียน จากนั้นจึงเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนโดยการทดสอบค่าที่เบปรับใช้ผลต่างของข้อมูลแต่ละคู่ทดสอบ ส่วนความคิดเห็น ของนักเรียนที่มีต่อวุฒิแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ เนื้อหา สรุปความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานแต่ละด้าน

สรุปผลการวิจัย

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหา ปัจจัยที่สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยห้องเรียน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในแต่ละด้าน สรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านบทบาทของครูผู้สอน สิ่งที่นักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าเหมาะสม คือ การให้คำปรึกษา แนะนำ นักเรียนเห็นว่าครูควรอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน ในบทเรียนที่ 1 และ 2 แต่ต่อมามาตรฐานต้องการนี้ลดลง ด้านความเน้นกันเองกันนักเรียน สิ่งที่นักเรียนเห็นว่าเหมาะสม คือครูไม่มีอิทธิพล แต่ครูให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคน

2.2 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมที่เห็นว่าให้ประโยชน์ในการประยุกต์ใช้ได้ทุกบทเรียนคือการฝึกวิป্তมพยาบาล และการปฏิบัติงานด้วยกระบวนการกลุ่ม กิจกรรมที่พอจะเหลือบมองที่จะร่วมกิจกรรมมากที่สุด คือการอธิบายในกลุ่มอยู่ ช่วยการนำเสนอตามข้อกำหนดของผลงาน ในบทเรียนที่ 4 และ 5 กิจกรรมที่เห็นว่าควรเพิ่มเติมคือการปฏิบัติงานเมื่อรับภารกิจเพิ่มมากขึ้นและพากย์บทเรียนที่ 4

2.3 ด้านเนื้อหาวิชา มีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และน่าความรู้ไปແเนะนำผู้อื่นได้ 3 บทเรียน

2.4 ด้านเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า การเข้ากลุ่ม อภิปรายคราวละเวลา 1-2 ชั่วโมง การเตรียมแสดงผลงานคราวละเวลา ไม่น้อยกว่า 1 สัปดาห์ นอกเวลาเรียน การแสดงผลงานคราวละเวลา 5-10 นาที การค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการคราวละเวลา 1-2 วันนอกเวลาเรียน

2.5 ด้านแหล่งวิทยาการ มีความเหมาะสมกับเนื้อหากิจกรรม เอกสารทำรวมมีความเพียงพอ มีความหลากหลายในการใช้

2.6 ด้านการประเมิน สิ่งที่เห็นว่าควรปรับปรุง คือ ควรแจ้งผลการปฏิบัติเป็นระดับคะแนนทุกราย และมีความพอใจในการตั้งเกณฑ์ และการสร้างข้อตกลงร่วมกัน สิ่งที่ควรปรับปรุงเพิ่มเติมคือความมีการประเมินจากกลุ่มอื่น ๆ มากขึ้น ในบทเรียนที่ 5

ที่มาของผล

ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อนำการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่สร้างขึ้นนี้ ไปทดลองใช้กับนักเรียนแล้ว นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหา เรื่อง การปฐมพยาบาล เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัย

การที่ผลการวิจัยปรากฏดังกล่าวข้างต้น อาจเนื่องมาจาก การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานครั้นนี้ นักเรียนได้รับการแนะนำเมืองต้นซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการบูรณาการ PBL เป็นการให้ความรู้พื้นฐาน เพื่อให้เกิดความตระหนักรและเห็นความสำคัญ ความจำเป็นของปัญหาก่อนที่จะนำมากเรียนรู้ การที่นักเรียนได้เตรียมตัวด้วยการวางแผนความรู้พื้นฐานมาก่อน อาจเป็นผลทำให้ นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาระบบการปฐมพยาบาลเพิ่มขึ้น และการกำหนดปัญหาโดยใช้สถานการณ์ที่น่าสนใจ คือปัญหาที่ใกล้ตัว เศยเกิดขึ้นในห้องเรียนของนักเรียนมากเป็นจุดเริ่มต้น ในการเรียนรู้ โดยเฉพาะปัญหาที่มีโอกาสเกิดขึ้นกับนักเรียนสูง อาจทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ จารฯ สุวรรณหัต (2529, หน้า 375-377) และ ชูเชพ อ่อนโภคสูง (2522, หน้า 121-123) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างหนึ่งคือแรงจูงใจ ด้วยปัจจัย เช่น บทเรียนที่ ๕ เรื่องการปฐมพยาบาลผู้ป่วย ยกแมลงมีพิษกัดต่อย เมินปัญหาที่เคยเกิดกับนักเรียนบ่อย ๆ และมีโอกาสเกิดขึ้นกับนักเรียนสูง จึงทำให้นักเรียนแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม ในการแก้ปัญหานี้ทางคิดเห็นว่า กิจกรรมและกระบวนการปฏิบัติงานด้วยกระบวนการคิดเห็น ของนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ จึงนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ จะเห็นว่าความสามารถคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในแต่ละด้านของบทเรียนที่ ๕ มีแนวโน้มในทางบวกสูงกว่าบทเรียนอื่น ๆ

อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผลการวิจัยปรากฏดังกล่าว อาจเป็นเพราะว่าการได้เตรียมแหล่งวิทยาการ ด้วยการคัดสรรเฉพาะเอกสาร ตารางและบุคคล ที่เหมาะสมกับการใช้แก้ปัญหาน่องแต่ละบทเรียน และการให้คำปรึกษา แนะนำของครูผู้สอนเมื่อนักเรียนต้องการหรือเกิดปัญหา ในกระบวนการปฏิบัติงานก็คุ้ม กระบวนการทำดังกล่าวสอดคล้องกับผลการทดลองของ Maijer (1970) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนสามารถ นำความรู้ที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหาจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือ และแนะนำจากครูผู้สอน จากสาเหตุดังกล่าวอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ ทำให้นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้คำปรึกษา แนะนำของครูผู้สอนมีความเหมาะสม

ส่วนข้อมูลจากความคิดเห็นของนักเรียนในด้านบทบาทของครูผู้สอนที่ควรปรับปรุง คือ ควรควรอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจนทำให้เห็นว่าແນ้นักเรียนจะเข้าใจวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ตีเด้งแต่ก็ยังต้องการให้ครูผู้สอนอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจน ซึ่งถือว่าครูผู้สอนยังมีความจำเป็น ส่วนหัวการเรียนรู้ของนักเรียน ถึงแม้จะมีความเข้าใจวิธีการเรียนรู้ ด้วยตนเองเพียงใดก็ตาม แต่หลังจากจบบทเรียนที่ 1 แล้ว จำนวนนักเรียนที่มีความคิดเห็นว่าครูผู้สอนควรอธิบายเนื้อหาให้ชัดเจนเป็นแนวโน้มลดลง แสดงว่านักเรียนเริ่มเคยหันกลับการศึกษาหาความรู้จากแหล่งวิทยาการ ที่ครูเตรียมไว้ให้ นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ลังเกตได้จากข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกรรมกิจกรรมที่นักเรียนพอใจและชอบที่จะร่วม กิจกรรมมากที่สุด ซึ่งทั้งการอภิปรายในกลุ่มย่อย และการนำเสนอตามหัวข้อกำหนดของผลงานมี แนวโน้มสูงขึ้นในบทเรียนที่ 3, 4 และ 5 การที่นักเรียนระบุว่าในบทเรียนที่ 4 นักเรียนพอใจ และชอบร่วมกิจกรรมการนำเสนอตามหัวข้อกำหนดของผลงานมากกว่าบทเรียนอื่น อาจมีสาเหตุ เนื่องมาจากการแสดงตามหัวข้อกำหนดของผลงานในบทเรียนนั้น นักเรียนได้ใช้สุดยอดภารณ์ใน ท้องที่ได้จากการบ้านร่วม ๆ โรงเรียน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ในการเตรียมและ นำเสนอตามหัวข้อกำหนดของผลงาน

นักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าแบบบันทึกเสียงและวิดีโอคัน ไม่มีความสะดวกในการใช้ อาจเนื่องมาจากการเรียนในทุกบทเรียนเป็นช่วงที่มีผู้ใช้ห้องปฏิบัติการทางภาษา ซึ่งจะต้อง花เวลาว่างและรอคิวสำหรับการใช้ห้อง จากสถานการณ์ดังกล่าว อาจเป็นสาเหตุของผลกระทบ ต่อเวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ ทั้งการเข้ากลุ่มอภิปราย การเตรียมแสดงผลงาน และการค้นคว้าจากแหล่งวิทยาการ นักเรียนมีความต้องการใช้เวลามากกว่าที่กำหนดไว้ในแผนการสอน ฉัต้องการให้การเรียนรู้เสริมลึกซึ้งในระยะเวลาที่กำหนด ครูผู้สอนควรกำหนดเวลาให้ละเอียดชัดเจน ทุกชั้นตอนของการเรียนรู้ กรณีที่ให้นักเรียนปฏิบัติงานเสริมลึกซึ้งตามระยะเวลาที่กำหนด จัด เตรียมอุปกรณ์และแหล่งวิทยาการต่าง ๆ ให้พร้อมสำหรับการใช้งานทันที

ด้านการประเมิน นักเรียนมีความคิดเห็นว่าควรปรับปรุงด้านการแจ้งผลการปฏิบัติงาน เป็นระดับคะแนนทุกครั้ง อาจเนื่องมาจากครูผู้สอนไม่ได้แจ้งผลเป็นระดับคะแนน แต่แจ้งผลว่า แต่ละบุคคลผ่านเกณฑ์หรือไม่

นอกจากนี้ข้อมูลความคิดเห็นในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและด้านเนื้อหาวิชา ยังมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันในประเด็นที่ว่าเนื้อหามีประโยชน์ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ซึ่งเนื้อหាស่วนใหญ่เป็นเรื่องของการปฐมพยาบาลและกิจกรรมที่นักเรียนเห็นว่าให้ประโยชน์ในการประยุกต์ใช้มากที่สุด คือการฝึกวิชปฐมพยาบาล จึงทำให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นฐานครั้งนี้ เนื้อหาและกิจกรรมมีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า บรรยายการการเรียนรู้ของนักเรียนแตกต่างจาก PBL นักเรียนมีความกระตือรือร้น สนุกสนาน และกล้าแสดงความคิดเห็นในการเรียนรู้มากขึ้น จากผลที่ปรากฏดังกล่าวผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานเป็นอีกทางเลือกหนึ่งสำหรับการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ถ้าต้องการนำเอกสารการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานตามรูปแบบของ Bridges (1992) ไปใช้ ผู้ออกแบบบทเรียนต้องคำนึงถึงองค์ประกอบที่สำคัญ ดังต่อไปนี้

1.1 การแนะนำเบื้องต้น ผู้ออกแบบบทเรียนจำต้องคำนึงถึง ความรู้พื้นฐานที่มี ความสำคัญและจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ในบทเรียนนี้ ๆ ความรู้พื้นฐานต้องเข้มข้นไปสู่ปัญหาอย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งการแนะนำเบื้องต้นนี้จะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตระหนักระทึกตื่นตัวในการเรียนรู้มากขึ้น

1.2 การกำหนดปัญหา ต้องคำนึงถึงสถานการณ์จริงที่ใกล้ตัว อยู่ในความสนใจ ท้าทายความสามารถ และมีโอกาสเกิดขึ้นกับนักเรียนมากที่สุด

1.3 การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จะต้องกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับนักเรียน ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการแก้ปัญหาโดยตรง

1.4 การจัดทำข้อกำหนดของผลงาน ต้องแสดงให้เห็นถึงผลงานที่เกิดขึ้นจากการแก้ปัญหา หากกำหนดให้ลับเอี้ยด ชัดเจน มีความเป็นไปได้สูง มีวัสดุอุปกรณ์ในการจัดทำหรือ เป็นการกำหนดที่ไม่เกินความสามารถของผู้เรียน จะทำให้ผลงานที่ได้มาประสิทธิภาพสูง

1.5 การกำหนดค่าถูกต้อง จะต้องเป็นค่าถูกต้องที่สร้างมาจากปัญหาหรือสถานการณ์ที่กำหนดไว้ เพื่อนำทางผู้เรียนให้ค้นคว้าความรู้ไปสู่การแก้ปัญหาตามสถานการณ์ที่กำหนดไว้

1.6 การกำหนดแหล่งวิทยาการจะต้องคำนึงถึงความถูกต้อง ความสะดวกในการใช้ ความชัดเจน ทันสมัย และเหมาะสมกับการนำเสนอความรู้ที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหา

1.7 การจัดทำแบบประเมิน ควรกำหนดขอบเขตหรือหัวข้อที่เป็นประโยชน์ในการ ปรับปรุงแต่ละบทเรียนที่ต้องการ

1.8 การกำหนดเวลา ควรกำหนดให้ละเอียดชัดเจนทุกขั้นตอนของการเรียนรู้ ตั้งแต่เริ่มดำเนินงานจนถึงสิ้นสุดการทำงานโดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และเหมาะสมกับระยะเวลา

2. ในการทดลองนำการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานไปใช้ครั้งนี้ พบว่าการเรียนการสอน ตามแผนการสอนที่ 1 ประสบปัญหา เนื่องจากนักเรียนไม่คุ้นเคยกับวิธีการให้นักเรียนเป็น ผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ครูผู้สอนจำเป็นต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงหลักการ กระบวนการเรียนรู้ ในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจนก่อน และอย่างไรก็ตามเพื่อให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และช่วยเหลือ เมื่อนักเรียนต้องการ หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้ในแผนการสอนที่ 1 แล้ว แผนการสอนอื่น ๆ ประสบปัญหาน้อยลง เนื่องจากขั้นตอนการเรียนรู้มีลักษณะคล้าย ๆ กัน ดังนั้น หากมีการ จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานครั้งต่อไป ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่า ควรมีการแนะนำให้ความรู้ พื้นฐาน ตลอดจนฝึกเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยก่อนที่ นักเรียนจะปฏิบัติการเรียนรู้ตามบทเรียนที่ครูผู้สอนกำหนดไว้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ในการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการแก้ปัญหา ควรมีเครื่องมือสำหรับวัด ภาคปฏิบัติที่ครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้านในการแก้ปัญหา เช่น แบบสังเกตพฤติกรรม แบบประเมินการปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน

3. ควรมีการศึกษาผลของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานที่มีต่อพัฒนาการของผู้เรียน ด้านอื่น ๆ